

РЕШЕНИЕ

№ 6098

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **195** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Бизнес Център България, № 146-Б, ет.2, офис 25, срещу Заповед за даване на задължителни предписания рег. № 144300-4718/18.11.2021 г. на началника на 7 РУ- СДВР.

В жалбата се твърди незаконосъобразност на оспорената заповед, тъй като чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗОБВВПИ изисква уведомяване на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ на МВР само при преустройство на обекта за търговия, но не и за премахването му, а в случая не е налице преустройство или премахване на обект по смисъла на чл.57а ЗУТ. Посочва се, че при издаването на оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение предвид обстоятелството, че в заповедта не е посочена датата, на която е извършено твърдяното нарушение. Моли се заповедта да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - Началникът на 7 РУ- СДВР – в писмено становище и в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

„Енигма“ ЕООД притежава разрешение № 20160286748 от 13.02.2017г. да търгува с пиротехнически изделия, като разрешението е валидно до 12.02.2022г. /лист 32-33 от делото/. На 09.11.2021 г. от „Енигма“ ЕООД подадено заявление до началника на 07 РУ СДВР за издаване на разрешително за пренос на пиротехнически изделия от склада на дружеството в [населено място], местност „Д.“ до магазин на „Енигма“ - в [населено място], / [улица]. В списъка с обекти към разрешението е вписан магазин с административен адрес: [населено място], [улица]. Същият се ползва въз основа на договор за наем с „Билла недвижимости“ ЕООД от 01.09.2014 г. /лист 75-82 от делото/, съгласно, който наемодателят предоставя на „Енигма“ ЕООД за временно и възмездно ползване площи, разположени на всеки от паркингите на магазини „Б.“ в приложение № 1, като наетите обекти ще бъдат използвани от наемателя за разполагане на преместваеми обекти, тип павилион за търговия с пиротехнически изделия от категория на 1, 2 и 3. Съгласно Анекс от 14.10.2021 г. към договора /лист 81 от делото/ наемателят има право да осъществява търговска дейност в тях в периода от 15.11.2021 г. до 20.01.2022 г. Считано от датата следваща последната дата, наемателят се задължава да преустанови извършването на търговска дейност в наемните обекти и да демонтира и премахне разположените павилиони в наемните обекти. От представените допълнително писмени доказателства - сертификат за регистрация /лист 85 от делото/, декларация за съответствие /лист 86 от делото/, техническа спецификация на контейнери /лист 87 от делото/ се установява, че преместваемите обекти са тип контейнер, произведен от „Топ Хаус“ ООД, които се закрепват на повърхността на земята.

На 15.11.2021 г. била извършена проверка на преместваем обект за търговия с технически изделия, находящ се в [населено място], [улица], на паркинга на магазин „Б.“. За резултатите от извършената проверка е съставен Констативен протокол вх. № 144300-4720/18.11.2021 г. Констатирано е нарушение на чл. 41, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Издадена е Заповед за даване на задължителни предписания рег. №144300-4718/18.11.2021 г. на началника на 7 РУ- СДВР, с която на дружеството са дадени следните задължителни предписания: 1. За повторно поставяне на преместваем обект и извършване на търговия с пиротехнически изделия в него, трябва да се получи разрешение по реда на чл.42 от ЗОБВВПИ; 2. При преустройство/премахване на обекта за търговия съгласно чл.41 ал.1 т.1 от ЗОБВВПИ, да се представят в 14 дневен срок от настъпване на промяната документите, свързани с нея, а при премахване да се уведоми писмено или по електронен път органа, издал разрешението.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно представените по делото доказателства за компетентност / л.74 от делото/, в рамките на законите му правомощия, регламентирани в чл.54, чл.152 и чл.154, ал.4 от ЗОБВВПИ,

постановена в предвидената форма, поради което оспорваният акт не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на „Енигма“ ЕООД е издадено разрешение за търговия с пиротехнически изделия със срок на валидност до 12.02.2022 г. След като то е издадено за няколко различни обекта на територията на различни РУ в страната, съгласно чл. 38 от ЗОБВВПИВ, директорът на ГДНП е преценил наличието на предпоставките за издаването му, в това число и при извършена проверка на всеки един от обектите - чл. 38, ал. 1 от закона Органът, издал разрешението за търговия с пиротехнически изделия, е установил конкретните факти, видни и от договора за наем и спецификацията на контейнерите, които се поставят във всеки един обект на магазин „Б.“ на територията на С., а именно, че се касае за преместваем обект, който ще съществува на посоченото място за определен в договора за наем период, съгласно издаденото разрешение. В конкретния случай обаче административният орган приема, че е налице хипотезата на чл. 41, ал.1, т.1 от ЗОБВВПИ.

Съгласно посочената правна норма, лицето, получило разрешение за търговия с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, уведомява писмено или по електронен път директора на ГДНП на МВР при преустройство на складовете и/или обектите за търговия. Според ал. 2, в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 лицето, получило разрешение за търговия, представя в 14-дневен срок от настъпването на промяната документите, свързани с нея, и документ за платена такса в размер, определен с тарифата по чл. 12. Разпоредбата на чл. 42, ал.1 от закона пък предвижда, че лицето, получило разрешение за търговия, при откриване на нов търговски обект и/или склад подава писмено или по електронен път до директора на ГДНП на МВР заявление по образец, придружено от документацията по чл. 37, с изключение на тази по чл. 17, ал. 1, т. 1 и по чл. 37, т. 5 - 8.

От анализа на горните разпоредби следва, че получило разрешение по ЗОБВВПИ лице е задължено да уведоми писмено органа само при преустройство на обекта или при откриване на нов обект. В конкретния случай законодателят не е предвидил санкция за лицето, ако то премести обекта си. От представените делото доказателства безспорно се установява, че е налице преместваем обект - метални контейнери. Според легална дефиниция на понятието преместваем обект - §5 т.80 от ДР на ЗУТ, това е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е

неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж. Също така е посочил реда за поставянето му- чл.5б ал.1 ЗУТ - върху поземлени имоти могат да се поставят преместваеми обекти за търговски дейности, като тяхното премахване става по реда на чл. 57а от ЗУТ при нарушаване на конкретни посочени там изисквания.

В настоящия случай процесният обект е именно преместваем обект, за който от извършената от контролните органи проверка не е установено преустройство по смисъла на ЗУТ, тъй като същият дори не е открит на място на административния адрес. От друга страна задължението за премахване на контейнерите за търговия на дружество „Енигма“ ЕООД произтича и от разпоредбите на самия договор за наем, т.е при неспазването им ще е налице основание по чл.57а от ЗУТ за принудително премахване на обектите. Разпоредбата на чл. 41, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ касае единствено преустройството на обекта, но не и неговата преместваемост, което с оглед на целите на закона е напълно логично, тъй като едно преустройство на обекта може да доведе до значителната му промяна, а оттам и до отпадане на условията за издаването на разрешението. В случая обаче става дума за метални контейнери /павилиони/, които отговарят на изискванията за качество, съгласно системата ISO, поставени са въз основа на правно основание - договор за наем със собственика на недвижимия имот, имат всеки един от тях валидно до 12.02.2022г. разрешително за търговия с пиротехнически изделия, поради което и спазването на договора за наем, а именно павилионите да са на паркингите на магазини „Б.“ за конкретен период на съответната година, по същество не води до промяна на характеристиките на преместваемия обект, нито пък би могло да се обхване от термина „преустройство на обекта“, доколкото техническата му спецификация остава идентична за всеки един адрес. По същество, разрешителното касае отделни преместваеми обекти, които престояват на посочените административни адреси само за период от около месец всяка година в срока на същото. Ако органът не е бил съгласен с вида на обектите за търговия, при проверката на място, съгласно чл.38 от закона е могъл да направи своите възражения и да не издава разрешително.

Даденото задължително предписание „Енигма“ ЕООД да изпълни повторно процедурата по чл. 42, ал. 1 при повторното поставяне на преместваем обект, също е несъобразено със закона. Заповедта на 7 РУ - СДВР е насочена към бъдещи действия, които с оглед срока на издаденото разрешително - 12.02.2022 г. ще следва да се съобразяват от дружеството в бъдещ период, но не към момента на установяването на твърдяното от административния орган нарушение и издаването на заповедта и не в срока на действащото разрешително, както изисква разпоредбата на чл.142 от АПК.

В административното производство са допуснати и съществени процесуални нарушения. Не са спазени изискванията на чл.26-34 от АПК за даване на възможност на дружеството на бележки, възражения и представяне на доказателства по започналата процедура за даване на задължителни предписания.

По изложените съображения, обжалваният административен акт е незаконосъобразен, постановен в нарушение на материалноправните разпоредби и процесуалните правила и следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл.143, ал.1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт, държавните такси, разноските по производството и

възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал акта. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя направените и претендирани разноси, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие, в размер на 600 лв. Размерът на възнаграждението е малко над минималния предвиден такъв в чл. 8, ал. 3 на Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което съдът намира, че не са налице предпоставки за намаляване на адвокатското възнаграждение поради прекомерност, като възражението на ответника по делото в тази насока са неоснователни.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед с рег. № 144300-4718/18.11.2021 г. на началника на 7 РУ- СДВР, с която на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], Бизнес Център България, № 146-Б, ет.2, офис 25, са дадени задължителни предписания.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на „Енигма“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Т. С. П., сумата в размер на 600 лв. /шестотин/, представляваща разноси в производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: